

ΒΙΣΕΠΙΤΕΡΑ ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΣΚΑΓΟ
8 ΜΑΪ 1908
НОВОРОССИЙСКАГО УНІВЕРСИТЕТА

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ Κ Η'.

ΑΡΙΘ. 17

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΛΟΜΕΝΗ

Καθ' ὅλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετ' ἰτίαν ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κληρὸν καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν γὰρ ἐξωτερικῇ φράγῃ χρυσά..... 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Στρωμνίτης ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπὶ τῶν ἐν Κύπρῳ — Ἀναληθειῶν ἑλεγχος — Διωγμὸς
ὀρθοδόξων — Ἀπαισίαι εἰκόν — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά —
Βιβλιολογία — Δικαστικὰ ἀγγελίαι.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Οἱ πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς στασιάζοντες ἐν Κύ-
πρῳ καὶ χάριν εὐτελῶν πρωτοπικῶν συμφερόντων
κινδυνεύοντες ν' ἀπολέσωσι τὰς συμπαθείας τῶν
εὐφρονούντων ὁμογενῶν καὶ τῶν ὀρθοδόξων, ὧν
ἀθετοῦσι τὰς ἰδίαι καὶ δημοσίαι παρεχόμενας συμ-
βουλὰς καὶ παραινέσεις, ἐξακολουθοῦσιν, ἀτυχῶς,
πορευόμενοι τὴν ὀλισθηρὰν ὁδὸν τῆς παρεκτροπῆς
ἀπὸ τοῦ κανονικοῦ πολιτεύματος τῆς ὀρθοδόξου
Ἐκκλησίας. Συνεννοούμενοι πρὸς ἐξουσίαν ἀλλό-
θρησκον, τέως μὲν ἀπέχουσιν ἀπὸ πάσης ἀναμί-
ξεως εἰς ζητήματα καθαρῶς ἐκκλησιαστικά, νῦν
δ' ἐπεμβαίνουσιν εἰς θέματα τοῦ κανονικοῦ δι-
καίου, ἀντικανονικῶς ὑποκαθιστῶσιν αὐτῆς τὴν
ψῆφον εἰς τὴν ψῆφον τῆς Ἐκκλησίας τῆς μόντης
δικαιουμένης εἰς θέματα ν' ἀναμιχθῇ τοιαύτης φύ-

σεως, καὶ παρωθήσαντες τὴν ἀλλόθρησκον ἀρχὴν
ταύτην νὰ πηδήσῃ ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα, ἀθετοῦσα
τὸ κύρος τῆς ἐν Κύπρῳ νομίμου ἐκκλησιαστικῆς
ἀρχῆς, τῆς ἱερᾶς Συνόδου, ἣν ἐπὶ ὀκταετίαν ἀνε-
γνώριζε, δευτέρως παρανομίας ἐγένοντο εἰσηγηταὶ
καὶ σύμβουλοι, καλέσαντες, μετὰ τὴν ἀρνήσιν τὴν
δικαίαν τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου
καὶ τῶν ὁσιωτάτων συνοδικῶν, εἰς τὴν συνεδρίαν
τῆς ἐπὶ τοῦ γνωστοῦ νομοσχεδίου λαϊκῆς ἐπιτρο-
πέας τοὺς ἡγουμένους δύο μονῶν καὶ ξένον τινα
διάκονον ἐν Κύπρῳ παραμένοντα. Καὶ οὕτω τρίτης
ἀπὸ τῶν κειμένων παρεκτροπῆς ἐγένοντο θεαταὶ οἱ
εὐτεβεῖς κύπριοι, βλέποντες τοὺς ἡγουμένους Ἀγίου
Νεοφύτου καὶ Τρωαδίτιδος ἐνώπιον λαϊκῶν — ἀ-
γνοοῦμεν τίνας θρησκευτικὰς πεποιθήσεις ἐχόντων
— ὁμολογοῦντας ὅτι οὐδὲν ἀντικανονικὸν περιέχει
τὸ νομοσχέδιον ἢ καὶ διατεινόμενους ὅτι οὐτε Σύ-
νοδος ὑπάρχει, καὶ προστιθέμενον καὶ διάκονόν
τινα ἀλεξανδρινὸν Γεράσιμον εἰς τὴν δυανδρίαν
ὅπως συμμαρτυρήσῃ τὰ αὐτὰ, καθὼς ἀγνοοῦντα τί
ἐστὶ διοικοῦσα Σύνοδος. Καὶ ἐπὶ τούτοις κορύ-
φωμα τῆς ὅλης θρησκευτικῆς ἐκλύσεως ὁκτῶ βου-

λευτῶν ἐλλήνων ὀρθοδόξων ἐπέρχεται ἡ τῇ 22 λήξαντος ἀπριλίου ἐπιψήφισις τοῦ νομοσχεδίου ὑπὸ λαϊκοῦ νομοθετικοῦ σώματος, ἐξ ὀθωμανῶν, ὀρθοδόξων καὶ τινῶν μὴ ὀρθοδόξων συναποτελουμένου.

Ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία κατ' ἀρχὴν ἀποκρούει τοιαῦτα νομοσχέδια καὶ ἀποκηρύττει αὐτὰ, ἀποδοκιμάζοντα πάντα τὸν λαβόντα μέρος εἰς τὴν ἐκλαίκευσιν τῶν ἱερῶν κληρικῶν, ὅστις οὐδέποτε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν διοικοῦσαν πνευματικὴν ἀρχήν, καὶ τε ἐντόπιος ἢ οὗτος, καὶ παρειασπρήσῃ ἐκ ξένης Ἐκκλησίας.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τηλεγραφικῶς διεκονῶσε τὰ δέοντα τῷ μακαριωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ Κύπρου, καθὼς καὶ τῷ μακαριωτάτῳ πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας, ὅστις πιστεύομεν ὅτι θέλει διατάξῃ τὸν ἄνευ λόγου καὶ παρὰ τοὺς ἱεροὺς κανόνας ἐν Κύπρῳ διαμένοντα διάκονον αὐτοῦ ν' ἀφῆσθαι τοὺς εὐσεβεῖς κυπρίους ἡσυχούς καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Ἀλεξανδρείαν, καταλείπων τὴν ἔξω τῆς ἐνορίας αὐτοῦ διαμονήν, ἥτις σκάνδαλα μόνον γεννᾷ καὶ οὐδὲν ἕτερον. Ἐδὲι μάλιστα πρὸ πολλοῦ νὰ πράξῃ τοῦτο, γινώσκων ὅτι οὔτε αὐτοῦ, οὔτε τῶν δύο ἡγουμένων ἢ μαρτυρία, εὔτε υἱοῦδήτινος ἐπιμείζονος αὐτοῦ ἔχει σημασίαν ὡς πρὸς τὸ ἀντικανονικὸν νομοσχέδιον, ὅπερ ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καταδικάζει.

ΑΝΑΛΗΘΕΙΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ὁ ἐν Σόφίᾳ περίπυστος ἀνταποκριτὴς τοῦ Λονδινεῖου «Times», ἐξακολουθεῖ ἐμμένων ἐν τῇ σκολιᾷ ὁδῷ τῆς ἀπὸ σκοποῦ οἰκτρᾶς διαστροφῆς τῆς ἀληθείας, πρὸς παραπλάνησιν τῆς ἐν Εὐρώπῃ δημοσίας γνώμης. Οὕτως, ἐν νεωτέρᾳ ἀνταποκρίσει αὐτοῦ ἐκ Σόφιας κατακεχωρισμένη ἐν τῷ φύλλῳ τῆς 21 Ἀπριλίου τοῦ «Times», ἐκτίθησι τὰς μᾶλλον ἀπαισίας προβλέψεις διὰ τὴν κατάστασιν τῆς Μακεδονίας ἐν τῷ μέλλοντι. Τὰς προβλέψεις τῶν ταύτας βασιζει α') ἐπὶ τοῦ γεγονότος ὅτι αἱ σερβικαὶ συμμορίαι ἐξακολουθοῦσι τὸ κατὰ τῶν Βουλγάρων τρομοκρατικὸν ἔργον τῶν ἐν τῷ νομῷ Σκοπιῶν β') ὅτι τὰ ἐλληνικὰ σώματα ὑποδεικνύουσι σημαντικὴν ἔντασιν τῆς προσεχοῦς δράσεώς των, ὅτι πολυπληθὴ νέα τοιαῦτα διέρχονται τὴν

μεθόριον γραμμὴν, καθὼς καὶ ὅτι ἀπειλητικαὶ ἐπιστολαὶ, ἐλληνικῆς προελεύσεως, διεβιδάσθησαν εἰς πολλοὺς, ξένους τε καὶ ἐντοπίους, τρομοκρατικαὶ δὲ ἐνέργειαι ἐκτελοῦνται ὑπ' αὐτῶν κατὰ τῶν Βουλγάρων χωρικῶν, ἰδίᾳ ἐν τῷ διαμερίσματι Σερρών, ὡς παράδειγμα, παραθέτει ὅτι πλεῖστα χωρία τοῦ κατὰ Θεσσαλονίκης ἑλαβον ἀπαρὰ τοῦ διαδοῆτου ἀρχηγοῦ Ἀποστόλῃ ἀπειλητικὰς ἐπιστολάς περὶ καταστροφῆς των, ἐὰν δὲν προσχωρήσωσιν εἰς τὴν ἐλληνικὴν ἰδέαν, καθὼς καὶ ὅτι ἐν Λαγγαδᾷ ἐγένετο ἀπόπειρα κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ ρώσου ταγματάρχου Πεβισώφ παρ' Ἑλλήνων, ὧν τινὲς συνελήφθησαν καὶ γ' ὅτι αἱ αὐτοκρατορικαὶ Ἀρχαὶ, διενεργοῦσαι ἐρεῦνας ἐν τῷ κατὰ Καστορίας καὶ ἐν τῷ ναχιῇ Πρεσπῶν, κακοποιοῦσι τοὺς Βουλγάρους.

Ἐκ τούτων ἀπάντων συμπεραίνει ὁ εὐσυνείδητος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Times», ὅτι ἡ κατάργησις τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ἣν ἐψήφισε τὸ τελευταῖον βουλγαρικὸν ἐπαναστατικὸν Συνέδριον, δὲν θὰ ἐκτελεσθῇ, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐν τῷ συνόλῳ τῆς καὶ ὅτι τὰ ἐπαναστατικὰ βουλγαρικὰ σώματα θὰ ἐξακολουθήσωσι προασπίζοντα!! τὸν βουλγαρικὸν πληθυσμὸν, ἀφοῦ δὲν ἐπετεύχθη ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἀγγλικῶν περὶ μεταρρυθμίσεων προτάσεων.

Οἱ ἐν Βουλγαρίᾳ—γράφει πάντοτε ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς—κρίνουσι τὴν δράσιν τῶν ἀναρτικῶν σωμάτων ὡς ἀσύμφορον οὐ μόνον εἰς τοὺς Βουλγάρους χωρικοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα, καὶ θεωροῦσι ταύτην μόνον ὡς «ἀτυχή ἀνάγκην». Ἡ ἐπιρροὴ τοῦ ἐξάρχου Ἰωσήφ, ἀποδοκιμάζοντος τὴν ἐκβιαστικὴν προπαγάνδαν ἐπέδρασεν, ἐπάγει, ἐπὶ τῆς στάσεως τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Βουλγάρων ἐπισκόπων, καίτοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν συμμοριῶν ὀλίγον ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ ἐκβιαστικὴ προσέλκυσις τῶν χωρίων ἔχει συνεπείας ὀλεθριωτάτας, ὡς ἐκ τῆς λανθανούσης ἐχθροπαθείας τῶν βίᾳ προσελκυσθέντων. Διὸ καὶ κρίνεται προτιμότερος ὁ ἐξοπλισμὸς τῶν χωρικῶν πρὸς ἰδίαν ἀμυναν, ἀφοῦ τὸ σύστημα τοῦτο, χρησιμοποιοθὲν ὑπὸ τῶν βλαχικῶν χωρίων κατὰ τῶν ἐλληνικῶν σωμάτων, παρέσχε κάλλιστα ἀποτελέσματα.

Τοιαύτη, ἐν συνόψει, ἡ νέα ἀνταπόκρισις τοῦ «Times», τῆς ὁποίας οἱ κακόδοιοι ὀπισθολογισμοὶ οὐδένα θὰ διαφύγῃσι. Διότι, ἀφιεμένων κατὰ μέρος νῦν τῶν περὶ Ἑλλήνων στερεοτύπων

πλέον κατανησασάν συκοφαντιῶν, δι' ὧν ἐπιζητεῖται ἡ δικαιολογία τῶν βουλγαρικῶν κακουργιῶν, ἰδοὺ τί λέγει, κατ' οὐσίαν καὶ διὰ μέσου τῶν γραμμῶν, ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Times»: Δὲν ἐδέχθη, ὡς Εὐρώπη, τὴν πρότασιν περὶ αὐτονομίας τῆς Μακεδονίας, ἥτις θὰ ἀπετέλει τὸ πρῶτον βῆμα πρὸς καταδρόχθισιν τῆς χώρας ὑπὸ τῆς βουλγαρικῆς ἀρπυίας, κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, καθὰ ἀναφανδὸν προεκρύξαν διασημώτατοι Βούλγαροι πολίτευται, π. χ. ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς Τζάγκωφ, οὗ τὰς δηλώσεις ἐδημοσίευσεν ἡ «Ἐκκλησιαστικὴ Ἀλήθεια». Λοιπὸν, ἡ «Ἐσωτερικὴ Ὁργάνωσις» θὰ ἐξακολουθήσῃ, διὰ τῶν βουλγαρικῶν ληστανταρτικῶν συμμοριῶν, τὸ ἀπαίσιον ἀναρχικὸν ἔργον τῆς ἐν Μακεδονίᾳ. Ἰδοὺ τί φρονοῦσι καὶ τί παρασκευάζονται νὰ πράξωσιν οἱ ἐν Σόφίᾳ, καθὰ μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἐμπιστος φίλος τῶν κ. Μπάουτσερ.

Εὐγνώμονοῦμεν, οὐχ ἥττον, τῷ κυρίῳ τούτῳ, πληροφοροῦντι ἡμᾶς ἐμμέσως περὶ τῶν νέων ἀπειλητικῶν σκέψεων καὶ σχεδίων τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ. Καθόσον, αἱ ὁμολογίαι αὗται κυροῦσι τὴν γνώμην ἣν ἀπὸ ἐτῶν διευτυλώσαμεν, καὶ τὴν ὁποίαν ἐπ' ἐσχάτων ἐπανέλαβεν ἡ ἔγκριτος παρισινὴ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» (Journal des Debats) ὅτι, δηλονότι, ἡ βουλγαρικὴ Ἡγεμονία εἶναι ἡ πρωταίτιος τῆς ἐνεστώσης κακοδαιμονίας τῆς Μακεδονίας, καὶ ὅτι αἱ Μ. Δυνάμεις, ἐὰν εἰλικρινῶς ποθοῦσι τὴν εἰρήνευσιν τῆς χώρας, ὀφείλουσι νὰ θεραπεύσωσι τὸ κακὸν ἐν τῇ πηγῇ αὐτοῦ, δηλ. ἐν αὐτῇ τῇ Βουλγαρίᾳ· διότι εἰς ταύτην ὀφείλεται ἡ δημιουργία τῶν λυμαιομένων σήμερον τὴν Μακεδονίαν ληστρικῶν συμμοριῶν.

Κατὰ πόσον δὲ αἱ ἐν τῇ μνησθείσῃ ἐκθέσει παρατιθέμεναι πληροφορίες τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Times» ἔχονται ἀληθείας, ἀποδείκνυται, πρὸς τοῖς ἄλλοις, καὶ ἐκ τοῦ ἀδιαφιλονεικίτου γεγονότος ὅτι ὁ «διαδόχτος ἀρχηγὸς Ἀποστόλ» ὃν παριστᾷ ὡς Ἑλληνα ἀπειλοῦντα τὰ βουλγαρικὰ χωρία, εἶναι ὁ βούλγαρος ἀρχικομίτατζης, ὁ λυμαινόμενος ἀπὸ τοῦ 1904 τὸ διαμέρισμα Γενιτσῶν, τοῦ ὁποίου δὲ νέα κατὰ τῶν ὀρθοδόξων κακουργήματα ἀναφέρει καὶ ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη παρ' ἡμῶν αὐθεντικὴ ἐκθεσις ἐκ τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν· πρὸς δὲ, καὶ ὅτι ἡ περὶ τοῦ ρώσσου ταγματάρχου

Πέβτσωφ, δῆθεν, ἀπόπειρα, εἶναι παχυλὸν ψεῦδος χαλκευθὲν ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ στάσιν τῶν Βουλγάρων ἐπισκόπων, παραπέμπομεν τὸν «Times» καὶ τὸν ἀνταποκριτὴν αὐτοῦ οὐχὶ πλέον εἰς τὰς ὁμολογίας τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων, ἀλλ' εἰς αὐτὰς τὰς ἐπισήμους «Κυανᾶς Βίβλους» τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἀπὸ τοῦ 1903 καὶ ἐντεῦθεν, μερικὰ ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύσαμεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας».

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἐπιθέσεις καὶ φόνοι διαπραχθέντες, κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας, ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Μελενίκου, κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον.

Τῇ 8 Μαρτίου, πολυπληθεστάτη βουλγαρικὴ συμμορία ἐξ 90 μελῶν ὑπὸ τὸν Σκνδάνσκην, ἐφόνευσεν ἐν τῇ θέσει Σκνίτσχ, εἰς δώρον ἀπὸ τοῦ Μελενίκου ἀπόστασιν, ὀκτὼ στρατιώτας καὶ δύο χωροφύλακας.

Τῇ 31 Μαρτίου, πενταμελὴς βουλγαρικὴ συμμορία, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐκ Κολεσόβου Στόϊκου, συνεχωρήου καὶ συγγενοῦς τοῦ σχισματικοῦ ἱερέως Δεμίρ Χισσάρ, ἐφόνευσεν, ἐν πλήρει ἡμέρᾳ, τὸν ἐκ Ραδόβου ὀρθόδοξον Νικόλαον, κατὰ λαθροῦσα αὐτὸν ἐργαζόμενον ἐν τῇ ἀγρῷ αὐτοῦ, εἰς δεκαπεντάλεπτον μόλις ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ Δεμίρ Χισσάρ.

Αὐθιμερὸν, ὑπὸ πολυαριθμοῦ βουλγαρικῆς συμμορίας ἐφονεύθησαν δύο ἐλληνόβλαχοι ποιμένες ἐξ Ἀνω Ποροίων τῆς περιφερείας Δεμίρ Χισσάρ, διότι δὲν ἐπέθοντο εἰς τὰς προτροπὰς τοῦ παρ' ᾧ ὑπηρετοῦν βουλγάρου Ἡλίκ ὅπως δηλωθῶσιν ὡς Βούλγαροι.

Ἐπιθέσεις καὶ φόνοι διαπραχθέντες κατὰ Ὀρθοδόξων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βοδενῶν, κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον.

Τῇ 4 Ἰανουαρίου, πρὸς τὸ χωρίον Μεσημέριον, ἡμίωρον ἀπέχον τῆς πόλεως Βοδενῶν, ἐφονεύθησαν τέσσαρες Ὀρθόδοξοι.

Τῇ 20 Ἰανουαρίου, ὁ ἐξ Ὀριζάρσε τῆς ὑποδιοικήσεως Γενιτσῶν Χρήστος Καραμάρκου, ἐτῶν 33, ἐφονεύθη ἐν Γουμέντζη, ἐν τῇ οἰκῇ τοῦ Ὀρθοδόξου Ἀθα-

νασίου Σαμαρᾶ, ὑπὸ τριῶν Βουλγάρων ἀγροφυλάκων, καίροφυλακτῆτάων αὐτόν.

Τῇ 22 Ἰανουαρίου, ἐσφάγη ὑπὸ Βουλγάρων ληττανταρτῶν ὁ Ἰωάννης Παπα Νικολάου, 65 ἐτῶν, ἐκ Πιτρόβου τῆς ὑποδιοικήσεως Γενιτσῶν.

Τῇ 5 Φεβρουαρίου, ἡ βουλγαρικὴ συμμορία τοῦ Μαντζωφ ἐφόνευσεν ἐν Κάμενα τῆς ὑποδιοικήσεως Βενδενῶν, παρὰ τὴν ἐκκλησίαν, τὸν Ὀρθόδοξον Νικόλαον Σιούταν, 35 ἐτῶν.

Τῇ 18 Φεβρουαρίου, ἐφονεύθησαν, διὰ πελέκους, ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ διαβόητου Ἀποστόλ, οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Μπρόβιτσα τῆς ὑποδιοικήσεως Γενιτσῶν, ἀδελφοὶ Ἀθανάσιος Πούλιου, ἐτῶν 24, καὶ Εὐάγγελος Πούλιου, ἐτῶν 18, καθὼς καὶ οἱ ἐξάδελφοι Τᾶνος Γάνου, ἐτῶν 20, καὶ Τᾶνος Δήμου, ἐτῶν 35, ἀμφότεροι οἰκογενειάρχαι.

Ἀπόσπασμα ἐκθέσεως τοῦ πανιερ. Μητροπολίτου Βοδενῶν κ. Στεφάνου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Ἀπριλίου.

..... Ἐκ Γουμέντζης μετέβην καὶ εἰς τὸ πλῆσιόχωρον τῆς Τσερναρέκας χωρίον, ὑπὸ τῶν Βλαχοφόνων τοῦ ὁποῦ κατόικον μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἐγενόμην δεκτός. Οἱ ἐν λόγῳ κάτοικοι, πρὸ τριῶν περὶ τοῦ ἐτῶν περιπεσόντες, πλὴν πέντε, ὡς γνωστὸν, οἰκογενειῶν, εἰς τὰς πλεονάκας τῆς Ρωμουνικῆς προπαγάνδας, ἥδη, ὡς καὶ πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἔγραψα τῇ σεπτοτάτῃ μοι Κυρυφῇ ἀποστείλας ἐσωκλείστως καὶ τὴν σχετικὴν αὐτῶν αἴτησιν, ἐπανερχονται εἰς τὰ πάτρια. Καὶ ἐνῶ ὡς ἐκ τῆς ἀναφορᾶς αὐτῶν δέκνυται, ἐπιστρέφουσιν περὶ τὰς 50 οἰκογένειαι, ἥδη εὐχαρίστως δηλῶ Αὐτῇ ὅτι καὶ περὶ τὰς 20 ἄλλαι οἰκογένειαι ἐπὶ κληθὲν εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν. Ἀμα δὲ τῇ ἐκείσε ἀφίξει μου, προσήλθε καὶ ὁ μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης μετὰ φανατισμοῦ Ρωμουνίζων ἱερεὺς παπᾶ Δημήτριος, περὶ οὗ ἄλλοτε ἔγραψα τῇ Ὑμετέρᾳ Θειοτάτῃ Παναγιότητι, καὶ οὗτινος ἐσωκλείστως ὤδε ὑποβάλλω Αὐτῇ ἀναφοράν, δι' ἧς ἐξαίτεται τὴν συγγνώμην καὶ τὴν ἐπιείκειάν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, ἀποστείλας συγχρόνως καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς τὸ ἡμέτερον σχολεῖον, ἀριθμοῦν περὶ τοὺς 70 μαθητάς, ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος μόλις εἶχε τέσσαρας. Ἡ ἀπροσδόκητος δὲ αὕτη τοῦ ἐν λόγῳ ἱερέως εἰς τοὺς κόλπους τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας προσέλευσις, ἀλγεινὴν τοῖς εὐαίθετοις Ρωμουνίζουσι προὔξεν ἑντύπωσιν, οἵτινες καὶ ἄνευ θεοῦ λειτουργίας τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἔμειναν. Εὐελπιστῶ δὲ ὅτι ἐντός ὀλίγου πάντες οἱ τοῦ ρηθέντος χωρίου κάτοικοι θὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ πάτρια,

πλὴν εὐαίθετων τινῶν τῆς Ρωμουνικῆς προπαγάνδας ἐμπίσθων ὁργάνων.

Ἀναφορὰ τοῦ ἱερέως Τσερναρέκας παπᾶ Δημητρίου.

Σεβασμιώτατε δέσποτα,

Ὁ μετὰ ἀπείρου σεβασμοῦ ὑποφαινόμενος Ὀρθόδοξος Χριστιανὸς ἱερεὺς Δημήτριος, τὸ γένος Ἕλλην, κάτοικος τοῦ χωρίου Τσερναρέκας καὶ πιστὸς τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ὑπήκοος, ἀνέκαθεν δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς πιστὸν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας πνευματικὸν τέκνον καὶ ἐν Χριστῷ θεράπων, ὁμολογῶ ὅτι ἔκων, κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη, ἀπεπλάνηθην τῆς εὐθείας ὁδοῦ, ὑπέκων ξέναις καὶ ὀθνεῖαις εἰσηγήσεσι, καὶ δὴ, σκληρᾶ βίβ, πεσὼν οὕτω οἰκτρον θύμῃ ἀνθρώπων ξένων ὅλως πρὸς πάντα θρησκευτικόν τε καὶ ἠθικὸν δεσμόν, ἐν ἐνὶ λόγῳ τυχοδιωκτῶν καὶ ἰδίους ὅλως σκοποῦς ἐπιδιώκόντων.

Ἦδη ὁμως, χάρις τῇ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ παρεχομένῃ, τόσον ἐν τῷ χωρίῳ ἡμῶν, ὅσον καὶ ἐν τοῖς πέριξ, Ὑψηλῇ Πατριαρχικῇ προστασίᾳ, κατανόησας δὲ εὐτυχῶς οὐκ εἰς μακρὰν καὶ τοὺς ἰδιοτελεῖς τῶν ἀντιδῶν παραπληρησάντων με σκοπεύς καὶ βλέψεις, ἀποπτύω σήμερον τὴν εἰς ἣν περιέπεσα δεινὴν πλάνην, κηρύττων, γεγονύᾳ τῇ φωνῇ, ἐν καθαρᾷ συνειδήσει καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ, ὅτι, ὡς οἱ προσπάτορες ἡμῶν, οὕτω καὶ ἐγὼ ἦν, εἰμὶ καὶ ἔσομαι τοῦ λοιποῦ Ἕλλην Ὀρθόδοξος ἱερεὺς, πιστὸν τῆς γαλουχησάσης ἡμᾶς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τέκνον, ἐξαιτούμενος ἅμῃ ἐκ βάθους καρδίας καὶ τὴν ἀπειρον, ἐφ' οἷς, ὡς ἄνθρωπος, ἡμαρτον συγγνώμην Αὐτῆς, μετὰ τῆς βεβαιότητος ὅτι, ὡς φιλόστοργος Μητήρ, θὰ παράσχῃ μοι ταύτην.

Ἐπικαλούμενος δὲ τὰς Θεοπειθεῖς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τῆς Ὑμετέρας Σεβασμιότητος πρὸς ἐνίσχυσιν ἐν τῷ καλῷ, δικτελῶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Ἐν Τσερναρέκῃ, τῇ 29 Μαρτίου 1908

εὐπειθέστατος ἐν Χριστῷ θεράπων

Παπᾶ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

ΑΠΑΪΣΙΑ ΕΙΚΩΝ

Ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Ρέτσ» τῆς 19 Μαρτίου.

« Ἡ κυβερνήτις καὶ τὸ μακεδονικὸν ζήτημα.

Ἐν ἔτει 1903, ὡς γινώσκουσιν οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται, ἐξεργάγη ἡ Ἰουλιανὴ ἐπαναστάσις. Ὁμᾶς καθηγητῶν μετὰ

τῶν ἀντιπροσώπων τῆς «Ἐσωτερικῆς Ὁργανώσεως», συνεκάλεσε συνέλευσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ νῦν πανεπιστημίου, ἐξ ἐπιφανῶν πολιτῶν καὶ ἐξ ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν κομμάτων, ὅπως γένηται σκέψις περὶ τοῦ τί δέον νὰ γείνη, ἵνα παρασχεθῇ βοήθεια εἰς τὸν ἐπαναστατήσαντα λαόν. Τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἀλλεπαλλήλων συνεδριῶν τῆς συνελεύσεως ταύτης ὑπῆρξεν ὁ σχηματισμὸς κοιμιτάτου πρὸς εἰσπραξίν γρηματικῶν βοηθημάτων, ἐπὶ κεφαλῇ τοῦ ὁποῦ κοιμιτάτου εἶχε τεθῇ ὁ καθηγητὴς Ἀγούρα ὁ νῦν πρύτανης τοῦ πανεπιστημίου. Ἡ ρηθεύσα συνέλευσις θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος εἰς τὴν μνήμην τῶν παρευρεθέντων, ὅτι, πλὴν τῆς πρακτικῆς ἀποφάσεως τῆς ληφθείσης ἐν αὐτῇ, ἀντηλλάγησαν διάφοροι σκέψεις. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῆς, αἱ νῦν περιστάσεις εἰσι λίαν διάφοροι τῶν τότε, καὶ διὰ τὸ βουλγαρικὸν κοινὸν εἶναι σπουδαῖον νὰ διαχωρισθῇ περὶ τινῶν ἐκ τῶν ἀνταλλαγιστῶν ἐν τῇ συνέλευσει ἐκείνῃ σκέψεων. Παρίσταντο τότε ἐν αὐτῇ καὶ δημοσιογράφοι καὶ ἐλάμβανον σημειώσεις, αἵτινες δὲν προήλθον ἐτι εἰς φῶς. Εἶχον τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν ἢ τε Κυβερνήσεις καὶ ὁ Ἡγεμὼν. Παρίσταντο ὡς πύλαι, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν κομμάτων, καὶ πρόσωπα μὴ ἀνήκοντα εἰς κόμμα, ὡς ὁ Πόλιανωφ, ὁ Πετρούνωφ καὶ ὁ Μαχλάωφσκη καὶ ἄλλοι, ὅπως ὥστε περὶ τῆς ὑποθέσεως, ἢ ὅ ἄνχαράφωμεν, ὑπάρχουσι πολλοὶ μάρτυρες ζῶντες.

Ἀπὸ μέρους τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος ἐν τῇ πρώτῃ συνεδριάσει παρήσαν ὁ Μουσάνωφ (ὁ νῦν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας) καὶ ὁ Διάπτσεφ (ὁ νῦν ὑπουργὸς τοῦ Ἐμπορίου καὶ τῆς Γεωργίας), ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ὁ Διάπτσεφ καὶ ὁ Τῆσεφ, ὅστις ἐξελέγη, ἵνα διευθύνῃ, ὡς Πρόεδρος, τὴν συνέλευσιν. . . .

Ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Καμπάνα» τῆς 20 Μαρτίου.

«Τοῦτο εἶναι προδοσία».

Ὅτε ἀνεγράψαμεν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ φύλλῳ ὅτι συνέρονται ἐργάται τοῦ Μακεδονο-ἀδριανουπολιτικοῦ ἔργου καὶ συσκέπτονται μετ' ὁμάδος κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων περὶ τῆς δράσεως τῆς «Ὁργάνωσης», ἀπεκάλεταν ἡμᾶς προδότας, διότι ἐπεθυμοῦμεν νὰ μάθωμεν τί ζητοῦσιν οἱ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως ἐν ταῖς συσκέψεσι τῶν ἐργατῶν, τίνες εἰσὶν ἐκεῖνοι οἵτινες θ' ἀποφασίζουσιν ἐπὶ τῆς ὁργανώσεως τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἔργου ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ἐν τῷ θέματι Ἀδριανουπόλεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Συνέδριον διελύθη περὶ ὁμοθυμῶν τῶν ἐργατῶν αὐτοῦ ἡ κυβερνητικὴ ἐφημερίς «Βρέμνη» ὡς καὶ ἡ ἐφημερίς «Λέν», μετὰ τῶν συντακτῶν τῆς ὁποίας ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐκ τῶν ὁπαδῶν τοῦ Συνεδρίου, ἀνεκοίνωσαν λεπτομερεῖας ἐπὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συνεδρίου. Ἐδῶ πλέον προδοσία δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ μόνον ἐκτέλεσις τοῦ κοινῆς καὶ δημοσιογραφικοῦ καθήκοντος.

Τὸ Συνέδριον προδιέγραψεν ἀναρχικὴν χιρκατῆρα. Καὶ ἐν πρώτοις ἐπιβάλλει εἰς τοὺς ἀρχηγούς νὰ ἐξοπλίσωσι τὸν λαόν καὶ νὰ προαγάγῃ τὴν πολιτικὴν τῶν προπαρκασκευῶν.

Ἡ συμμορικὴ δράσις θὰ περιορισθῇ μέχρις ὁρίων ἀπολύτως ἀναρχικῶν, ἵνα ὑποστηριχθῇ ἡ πλεμικὴ προπαρκασκευή καὶ νὰ καταδιωχθῶσιν αἱ ζένοι προπαγάνδαι. Εἰσὶ δεκταὶ ὡς μέτρα τοῦ ἀγῶνος αἱ τρομοκρατικαὶ πράξεις.

Ἐπὶ τέλους τὸ συνέδριον ἐτροποποίησε τὸν μέχρι τοῦδε κανονισμὸν περὶ τοῦ πρωτοπικοῦ καὶ τῆς διευθύνσεως τῆς «Ὁργάνωσης», κυρίως δὲ ὑπὸ τὴν ἐννοίαν νὰ καταρτισθῶσι τὰ ὄργανα τῆς διευθύνσεως τῆς «Ὁργανώσεως» ὀλιγώτερον ἐξηρημασμένα τῶν ἐγχωρίων κατοίκων.

Τὸ Συνέδριον ἐξελέξε διὰ τὴν μεθοριακὴν ἀντιπροσωπείαν ὡς πραγματικὰ μέλη τούς: Χρ. Μάτωφ, Μιχ. Δόρεφ καὶ Ἀπ. Δημήτρωφ, ὡς συμβουλευτικὰ δὲ μέλη τούς: Γιαβόρωφ, Τατάρσεφ καὶ Σιλιάνωφ.

Ὡς μὲλη τοῦ κεντρικοῦ κοιμιτάτου ἐξελέγησαν: Π. Πέντσεφ, Γ. Χρήσιωφ, καὶ Ἐφραίμ Τσοῦκωφ.

Ὁργανον τῆς «Ὁργανώσεως» θὰ ᾖ ἡ ἐφημερίς «Ἡλινδέν».

Ἡ ὑπόθεσις καὶ ἵσταται σαφειστάτη.

Ἡ «Ὁργάνωσις», ἔχουσα ὡς ὄργανον τὴν ἐφημερίδα «Ἡλινδέν», ἔχουσα ἐν τῷ κεντρικῷ αὐτῆς κοιμιτάτῳ τὸν μέχρι τοῦδε συντάκτην αὐτῆς Πέντσεφ, ἐν δὲ τῇ ἀντιπροσωπείᾳ τῆς ὑπαλλήλων τοῦ κράτους μέχρι χθὲς ἀφωσιωμένους τῷ Γεννάδιεφ, σήμερον δὲ τῷ Διάπτσεφ (ὑπουργὸς τῆς νῦν δημοκρατικῆς κυβερνήσεως) ἡ «Ὁργάνωσις» αὕτη, ἐφόσον εἶνε εἰς χεῖρας τῆς πλειονοψηφίας τοῦ Συνεδρίου, οὐδὲν ἄλλο θὰ ᾖ ἢ τμημα παρὰ τοῖς ὑπουργείοις τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν.

Διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ κανονισμοῦ, ἡ Ὁργάνωσις ἐπανέρχεται εἰς κατὰστασιν ἣτις ἐθεωρεῖτο ὀχλὶ εὐάρεστος, καθόσον ἐθετο τὴν «Ὁργάνωσιν» ἐξηρημασμένην μᾶλλον ἐκ τῆς Βουλγαρίας παρὰ ἐκ τῶν ἐγχωρίων κατοίκων.

Πράγματι ὅμως ἐκ τῶν ἀποφάσεων τοῦ νῦν μακεδονικοῦ Συνεδρίου μόλις δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ «Ὁργάνωσις», ἣτις θὰ ἀντιπροσωπεύεται ὑπὸ τοῦ Ἀπ. Δημήτρωφ καὶ Σας, εἶνε ἔσωτερικὴ καὶ ἐπαναστατικὴ ὁργάνωσις. Ἡ ἀντιπροσωπεία καὶ τὸ κεντρικὸν κοιμιτάτον τῆς «Ὁργάνωσης» ταύτης θὰ κηρύξωσιν πόλεμον τῆς Βουλγαρίας πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Μακεδονίας, καὶ θὰ προπαρκασκευάσωσι τὸν λαόν κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν μελλόντων γεγονότων ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως.

Ἄλλως τε οὐδὲν ἕτερον δύναται νὰ πράξῃ Συνέδριον, τοῦ ὁποῦ ἡ πλειονοψηφία συνέκειτο ἐξ ἀνθρώπων, ἐκλελεγμένων ὑπὸ κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων. Εἰς τοὺς ἀνθρώπους τῆς «Ὁργάνωσης» Σερρών δὲν ἐπετράπη ἡ εἴσοδος ἐν τῷ συνεδρίῳ. Τὸν Τσερνοπέεφ προσεκάλεσαν, διότι ἡ κυβερνήσις δὲν ἤθελε ν' ἀφίσῃ αὐτὸν ὅπως ἐπωφεληθῇ ἐκ τῆς προσκλήσεως. Αἱ ὀλίγοι ψῆφοι τῶν ἀντιπολιτευομένων ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἀπενίγησαν ἐκ τῆς πατριωτικῆς ἐξάρσεως τῶν ἐκλεγέντων ἀντιπροσώπων καὶ μελῶν τοῦ κοιμιτάτου. Διὰ τοῦ Συνεδρίου ἡ κυβερνήσις ἐχορήγησεν 25000 φρ. εἰς τοὺς πρόσφυγας.

Ἐσχηματίσθη βουλγαρικὴ «Ὁργάνωσις» πρὸς κατανώλεωσιν τῶν πιστώσεων τῶν χορηγηθεισῶν διὰ τοὺς πρόσφυγας καὶ διὰ μυστικὰς ἐκδουλεύσεις τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ βουλγαρικοῦ μοναρχισμοῦ.

Τυχάνει ἡμῖν ἄγνωστον, ἐὰν ἐν τῷ Συνεδρίῳ ἐθεωρήθη τὸ ζήτημα περὶ τῆς συμμετοχῆς τῆς «Ὁργάνωσης» ἐν ταῖς ἐπικειμέναις νομοθετικαῖς ἐκλογαῖς. Ἀλλ' οὐδόλω; θὰ θεωρηθῶσιν ἂν συνεπὲς οἱ ἐργάται τοῦ ἔργου, ἐὰν ἀπεφάσιζαν νὰ ὑποστηρίξωσι τὴν πατριωτικὴν δημοκρατικὴν κυβερνήσιν, ὅπως κατὰ τὸ 1903, εἶχεν ὑποστηριχθῇ ἡ κυβερνήσις τῶν Σταμπουλιωφικῶν.

Ἐκ τῆς βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Μηρ» τῆς 21 Μαρτίου.

«Δημοκρατικὴ δυνάμει»

Ἡ ἐφημερίς «Δημοκράτης» ὑπενθυμίζει τοῖς βουλγάροις πολίταις ὅτι ὁ ὑπουργὸς Τάκεφ, κατὰ τὸ ἀνθελληνικὸν κίνημα, ἐξεφώνησεν ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Περιστερᾷ λόγον, ἐξ οὗ ἐκμα-
ναὶς ὁ βουλγαρικὸς ὄχλος προσέβη εἰς τὴν κατάληψιν τῆς ἐλλη-
νικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ δὲ ὁ ἴδιος Τάκεφ, ἵνα κερδίσῃ τὰς ἐν
Στενιμάχῳ δημοτικὰς ἐκλογὰς, ἔδωκεν μεγάλας ὑποσχέσεις
ὅτι θ' ἀποδοῖσιν αἱ ἀρπαγεῖσσι ἐκκλησίαι.....».

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἱερά Σύνοδος.—Τῷ σαββάτῳ ἀφικόμενος εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ὁ ἐκ τῶν νέων μελῶν τῆς ἱερᾶς Συνόδου σεβασμ. μητροπολίτης Νικοπό-
λεως καὶ Πρεβέζης κ. Δωρόθεος ἀνέλαβεν ἀπὸ τῆς συνεδρίας τῆς ἡμέρας ἐκείνης τὰ συνοδι-
κὰ αὐτοῦ καθήκοντα, καταλλήλως προσαγορευ-
θεὶς ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἴκουμενικοῦ πα-
τριάρχου καὶ προσφυνῶς ἀντιφωνήσας.

Κανονικὴ ἄδεια.—Αἰτῆσαι τῶν πανιερ. μη-
τροπολιτῶν Σηλυβρίας κ. Διονυσίου καὶ 40 Ἐκ-
κλησιῶν κ. Ἀνθίμου, συνοδικῶς ἐχορηγήθη αὐ-
τοῖς ἡ ἄδεια τῆς εἰς τὴν ἡμετέραν πόλιν ἐλεύ-
σεως ἕνεκα λόγων ὑγείας.

Χοροστάσια.—Τῇ κυριακῇ, 27 λήξαντος, ἡ Α. Θ. Π. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ κατὰ Γκαυλὰ ἱερῷ νῶφ τῆς Εὐαγγελιστρίας, πολλοῦ πλήθους εὐσεβῶν ἐκκλη-
σιασθέντος.

Μητρόπολις Βοδενῶν.—Διέτριβεν ἐν Θεσσα-
λονίκῃ κατὰ τὴν παρελθούσῃ ἐβδομάδι, χάριν ἐπαρ-
χιακῶν ἀνγκῶν, ὁ πανιερ. μητροπολίτης Βοδενῶν κ.
Στέφανος.

Πατριαρχικὰ δῶρα.—Ἡγγέλμας ἐγκαιρῶς τὴν ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ἀποστολὴν τεμαχίων ἀγίων τινῶν λειψάνων καὶ ἱερῶν εἰκόνας τῆς Θεοτόκου Ἐ-
λεούσης εἰς τὰς ἐν τῇ ρωτικῇ ἐπαρχίᾳ Πέρμης ἱερὰς μονὰς, καὶ εἰς τὴν ἐπισκοπὴν. Τὰ πατριαρχικὰ γράμ-
ματα τὰ συναποσταλέντα τοῖς πατριαρχικοῖς δώροις, μεταφρασθέντα εἰς τὴν ρωτικὴν, ἐξεδόθησαν ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ περιοδικῷ τῆς ἐπισκοπῆς, ὁ δὲ πα-
νιερ. ἐπίσκοπος Πέρμης κ. Νικάνωρ προσέθηκε λέ-
ξεις τινὰς μετὰ τὰ ἐπίσημα γράμματα, τῷ Θεῷ μὲν ἀποδιδούς χαριστήρια, προτρέπων δὲ τοὺς πιστοὺς ὅπως τηρῶσιν αὐτὰ ὡς «ἐγγύησιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ στεροῦ δεσμοῦ μεταξὺ τῶν κατὰ

τόπους Ἐκκλησιῶν, τῶν ὑλοποιημένων θυγατέρων τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἀσπίδος Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἀνατολῆς». Ἐπισφραγίζει δὲ τὰ γράφο-
μενα αὐτοῦ εὐχόμενος ὑπὲρ τοῦ παναγιωτάτου οἴκου-
μενικοῦ πατριάρχου.

Ἐκ Βάρνης ἐπιστέλλουσιν ὅτι αἱ ἀκολουθίαι τῆς Μ. Ἑβδομάδος διεξήχθησαν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τάξει, πλήθους πολλοῦ συρρέοντος ὀρθοδόξων καὶ τεκτη-
ριώσαντος καὶ οὕτω τὴν εἰς τὰ πάτρια ἐμμονὴν, παρ' ὅλην τὴν ἐπ' ἡρέιν τῶν βιαστών, ζητούντων ν' ἀπο-
σπᾶσιν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν κόλπων τῆς ὀρθοδόξου καὶ κυρίως τοῦ οἴκου τῶν αἰῶνων συνοικίας. Ἡ αὐ-
τὴ ἡσυχία καὶ τάξις παρετήρηθη καὶ κατὰ τὴν με-
γάλην ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως, τὴν τῆς ἐπιτηρεύ-
σης τῆς ἀστυνομίας, καίτοι ἡ τοιαύτη προθυμία ἐπαρ-
κτετήρηθη ὡς μέσον ἄγρας ψήφου, κατὰ τὰς βου-
λευτικὰς ἐκλογὰς, διεξαχθησομένης ἐντὸς τοῦ προσε-
χὺς μηνός, καὶ καθ' ἃς οἱ ὑποψήφιοι βούλγαροι ἔχου-
σιν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας τῶν ἐλλήνων ὀρθοδόξων.
Ὁ ἐσπερινὸς τῆς Ἀναστάσεως ἀρχάμενος ἀπὸ τοῦ ἱε-
ροῦ ναοῦ τῆς Παναγίας, πλήθους ἀπείρου παρακολου-
θούντος, συνεπληρώθη εἰς τὸν μητροπολιτικὸν ναὸν
(Ἁγίου Ἀθανασίου).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν αἵτησιν τῆς κοινότητος περὶ λειτουργίας τῶν ἐλληνικῶν ἐν Βάρνῃ σχολείων, αὕτη ἐστάλη εἰς τὸν ἐν Σόφίᾳ ἑλληνα δικηγόρον κ. Ν. Τρα-
νόν, ἐκ Βάρνης ἔλκοντα τὴν καταγωγὴν, ὅπως ἐπιδῶ
ταύτην εἰς τὸ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως Ὑπουργεῖον,
ἀλλὰ μέχρι τῆς 18 ἀπριλίου ἡγνόουν οἱ ἐν Βάρνῃ
ὁμογενεῖς τὴν τύχην τῆς αἰτήσεως.

Ἐγνώσθη ἅψ' ἑτέρου ὅτι ὁ ἐν Βαλτζικῇ ἑλλη-
ν ἱερεὺς, ὃν διέταξεν ὁ πρῶτος νομάρχης νὰ μὴ μετα-
βῇ εἰς Καβάρναν πρὸς πνευματικὴν ἐπίσκεψιν τῶν
ἐν αὐτῇ ὀρθοδόξων, δις ἐξετέλεσε τὸ καθήκον τοῦτο
κατ' αὐτὰς, δοθεισῶν, ὡς φαίνεται, νεων ὁδηγῶν
τοῖς ἀρμοδίοις ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ νέου νομάρχου, εἰς
ὃν πρὸ δύο μηνῶν τὰς δεύσας ἐποιήσατο παρατή-
ρησις ὁ αἰδεσιμ. οἰκονόμος καὶ πρεσβύτερος κ. Δ.
Π. Τοπάλης, ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος ἐν Βάρνῃ.

Ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου, δηλαδή τῆς ἐπαρκούς ἐπιρρώσεως αὐτοῦ μάλιστα κατὰ τὰ τελευ-
ταῖα ἔτη, ὅτε τοιαῦτα πανταχόθεν αἰτήσεις ἀπευ-
θύνονται κοινοτήτων καταδικωμένων, ἀπὸ τινος τὰ
δέοντα γράφομεν, γράφουσι δὲ, κατὰ καθήκον, πάν-
τες ἐν ταῖς ἡμετέραις ἐφημερίσιν, ὑπομνησκόντες
τοῖς ὁμογενεῖσι τὸ δέον γενέσθαι. Δυστυχῶς, ὀλίγοι

ἀντικεικρίθησαν εἰς τὴν γνωστὴν «Ἐκκλησίαν» τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ὀλίγων τούτων ἀναγράφωμεν ἐκαστοτε, ἐλπίζομεν δ' ὅτι θέλοισι πυκνωθῇ προσεχῶς.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἑξ ἡμέρας προσήνεγκεν ὁ πανοσλ. ἀντιπρόσωπος τῆς ἱερᾶς μονῆς Σινᾶ ἀρχιμ. κ. Νικόδημος γρόσια 190.

Ἀδελφοὶ ἤλθον ἄρωγοὶ δύο ἔτι· ἡ τῶν Κεφαλλήνων εἰσνεγκοῦσα λίρας τουρκικὰς δέκα (1080 γρόσια) καὶ ἡ ἐν Ψαμθίᾳ Σύλλογος «Ἐλικῶν» γρόσια 201 καὶ 20 παράδες, προῖόν τῆς εἰσπράξεως τοῦ κυτίου, ὅτε ἐν τῇ ἐνορίᾳ περιέρχεται. Τὰς εἰσπράξεις τῆς παρελθούσης κυριακῆς ὥρισεν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου, φιλοτιμῶς πράττον τὸ σωματεῖον τοῦτο καὶ δηλώσαν ὅτι κατ' ἔτος θέλει εἰσφέρει ποσὸν τι. Οὕτως ὁ «Ἐλικῶν» δίδει τὸ καλὸν παράδειγμα πᾶσι τοῖς σωματείοις τῆς ἐτησίως αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου δασμοφορίας.

Ἐκ τῶν δίσκων τῶν ἐν τοῖς νκοῖς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς περιχθέντων ἀθροισθέντα περιήλθον εἰς τὸ ἔθν. ταμεῖον ἡδὴ τὰ ἑξῆς ποσά· Εὐαγγελιστρίας Βαφροχωρίου 412 γρόσια καὶ 10 παράδες—Ἀγίας Κυριακῆς (Κοντοσκυλλίου) 324 γρόσια καὶ 20—Ἀγίου Νικολάου Γαλατᾶ 190—Ἀγίου Κωνσταντίνου Ψαμθίᾳ 151—Ἀγίων Θεοδώρων Βλάχας 146 καὶ 20 π.—Ἐλπίδος (Κοντοσκυλλίου) 122 γρόσια—Τεξικρχῶν Παλατᾶ 119—Ἀγίου Δημητρίου Σερμασικίου 60.—Ἀγίου Νικολάου Ψαμθίᾳ 50—Παναγίας Παλίνου 40 καὶ 10 π.—Παναγίας Τεκῦρ Σεραγίου 30—Ἀγίου Γεωργίου Κυπαρισσᾶ 28—Παναγίας Μουχλίου 27—Ἀγίου Γεωργίου Ἐδινέκκι 14,30 π. καὶ Ἀγίου Νικολάου Τόπ-καπι 10· τὸ ὅλον γρ. 1732 καὶ 30 π. καὶ μετὰ τῶν ἡδὴ παρεληφθέντων γρόσια 7979 καὶ 20 παράδες· Σημειωτέον ὅτι ἐν Ἀγίῳ Νικολάῳ Ψαμθίᾳ περιήλθον μόνον εἰς δίσκος, ἐνῶ ἐν Βαφροχωρίῳ καὶ Σερμασικίῳ τρεῖς.

Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ τῶν εἰσπράξεων πτωχῶν τινῶν νκῶν καὶ τῶν νκῶν τῶν εὐέχουσιν ἐνοριῶν διδάσκει πολλὰ, περὶ ὧν οὐδὲν σημειοῦμεν σήμερον.

Ἐκ καθήκοντος ὀφείλομεν ν' ἀναγράψωμεν ὅτι, δπου προθυμῶς δεικνύεται καὶ φιλοτιμίᾳ πρὸς ἐξόρλησιν ὀφειλῆς ἱερᾶς, ἐκεῖ τὸ συμπέρασμα εὐχάριστον φαίνεται· οὕτως ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ **Διδυμοτείχου** ἐκ δίσκων τεσσάρων κοινοτήτων ἡλροίσθησαν 763 γρόσια (Σουφλίου 555—Διδυμοτείχου 120—Σκλητικίου 85 καὶ Πρυγγί 3)—ἄλλ' ἡ ἀξιότιμος δημογεροντία Διδυμοτείχου προσέθηκεν ἐκ τοῦ ἰδίου ταμείου 260 γρόσια

καὶ ἡ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ Ἀδελφότης «Ἀγάπη» 190. Πόσαι ἐπαρχίαι καὶ κοινοότητες ἀδυνατοῦσι τάχα νὰ πράξωσιν ὁμοίως;

Ἐκκλησία Ἑλλάδος

Ἱερὸν κήρυγμα.—Ὁ τέως ἱεροκέρυξ τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας πανοσλ. κ. Ἀλέξανδρος Σωτηρόπουλος διωρίσθη ἱεροκέρυξ Πατρῶν, ἀντὶ τοῦ πανοσλ. ἀρχιμ. κ. Χαρίτωνος Παναγοπούλου κληθέντος ὡς ἐγκαίρως, ἡγγελάμεν, προΐσταμένου τῆς ἐν Βρυλλῇ ἐλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινοτήτος.—Ὁ πανοσλ. κ. Σ. Μιτατάκης ἱεροκέρυξ Φερσάλων Λαρίσσης μετετέθη εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Φθιώτιδος.

Ἀρχιεπισκοπὴ Σύρου.—Συνήλθον παρὰ τῷ πνιερ. ἐπισκόπῳ Σύρου καὶ Τήνου κ. Ἀθανασίῳ, κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα προσκλήσει αὐτοῦ τοῦτου, πλείονες τῶν πενήκοντα ἐπιστημόνων καὶ διεσκέψαντο κοινῶς πρὸς εὐρεσιν τῶν μέσων, δι' ὧν ἐπιτευχθήσεται βελτίωσις τῆς οἰκονομικῆς, ἡθικῆς καὶ πνευματικῆς τοῦ ὀρθοδόξου αὐτοῦ ποιμνίου. Τὸν καθορισμὸν τῶν συζητητέων ἐν δευτέρᾳ συνεδριάσει θεμάτων ἀνέλαβεν ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐξ ἐνὸς ἱετροῦ, ἐνὸς δικηγόρου, ἐνὸς φαρμακοποιῶ καὶ τοῦ γυμνασιάρχου Σύρου.

ΒΙΒΛΙΟΛΟΓΙΑ

Θεόδωρος Β' ὁ Λάσκαρις αὐτοκράτωρ Νικαίας. Τούτουτον φέρει τὸν τίτλον διακοσιοτέλειδος μονογραφίαν, γαλλιστὶ συντεταγμένη καὶ ἐναγῆς ἐκδοθεῖσα, ἐν τῇ ὁποίᾳ, ὁ συγγραφεὺς αὐτῆς, κ. Ἰωάννης Β. Παπαδόπουλος, διδάκτωρ τῆς φιλολογίας τῆς Σορβόνης καὶ τανῦν καθηγητῆς ἐν τῷ Ζωγραφείῳ Γυμνασίῳ τοῦ Πέριου, ἀξιόλογον πρὸς τὴν συμβολὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν βυζαντινῶν χρόνων, ἐξιστορεῖ τὰ κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν δραστὴν Θεοδώρου Β' Δούκα τοῦ Λατίνεως, τρίτου τῶν ἐν Νικαίᾳ αὐτοκρατόρων (1254—1258).

Ἡ μονογραφία αὕτη διήρηται εἰς τρία κεφάλαια. Ἐν τῷ πρώτῳ, διήκοντι μέχρι τοῦ σημείου τῆς εἰς τὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ Θεοδώρου, ἐξιστοροῦνται ἡ παιδικὴ ἡλικία καὶ ὁ οἰκογενειακὸς βίος, ὁ χαρακτήρ, ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ πολιτικὴ προπαίδεια καὶ ἐν

γένει· ἡ δὲ ἰστορία τοῦ μέλλοντος αὐτοκράτορος· παρενέ-
ρονται δὲ καὶ ἱκανὰ περὶ τῶν σχέσεων τῆς ἐν Νικαίᾳ
Αὐλῆς πρὸς τοὺς Γερμανοὺς αὐτοκράτορας καὶ τὸν
πάπαν, καθὼς καὶ περὶ τοῦ ἐν Νικαίᾳ, ἐπὶ Λατινο-
κρατίας, συμπληθέντος κέντρου τῶν ἐλληνικῶν γραμ-
μάτων.

Τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον ἀφιερῶται εἰς τὴν πο-
λισχιδῇ δρᾶσιν τοῦ Θεοδώρου, ὡς αὐτοκράτορος, κατὰ
τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν, τοὺς ἐξωτερικοὺς αὐτοῦ
ἀγῶνας καὶ τὰς σχέσεις πρὸς τοὺς Βουλγάρους, τὸν Δε-
σπότην τῆς Ἡπείρου καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ Λα-
τίνους, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὰς διπλωματικὰς αὐτοῦ σχέ-
σεις πρὸς τὸν Πάπαν καὶ τοὺς ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσίᾳ καὶ
Ἀφρικῇ ἡγεμόνας.

Τέλος, ἐν αὐτοτελεῖ κεφαλαίῳ, ἐξετάζεται ὁ αὐτο-
κράτωρ Θεόδωρος ἀπὸ φιλολογικῆς ἀπόψεως, ὡς συγ-
γραφεὺς, ἀναλύονται δὲ καὶ κρίνονται τὰ διάφορα
πονήματα αὐτοῦ, ὧν τοὺς πρὸς τὴν Θεοτόκον πνευ-
ματικὸν κινῶν περιέλαβεν ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνα-
τολικὴ Ἐκκλησία ἐν τοῖς καθιερωμένοις διὰ τὴν
δημοσίαν λατρείαν ὕμνοις. Ἐπιτάσσεται δὲ ὁ πρὸς
τὸν Γερμανὸν αὐτοκράτορα Φρειδερίκον τὸν Β' ἀνέκ-
δοτος ἄχρι τοῦδε, ἐπικλήδεις λόγος Θεοδώρου τοῦ
Λασκάρεως, Δικτῶρος ἐτι ὄντος.

Τοιαύτη, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, ἡ μονογραφία τοῦ
κ. Ι. Β. Παπαδοπούλου.

Καὶ οὕτω, χάρις εἰς τὰς ἀπὸ τινῶν δεκαστηρίδων
ἀμερολήπτους ἱστορικὰς ἐρεῦνας ἐπιφανῶν ξένων, ἐπὶ
τὰ ἔχνη τῶν ὁποίων χίρουντες βλέπομεν στοιχοῦν-
τας καὶ ἡμετέρους, ἤρξατο ἐπὶ τέλους ἀποδιδόμε-
νη ἡ ὀφειλουμένη δικαιοσύνη εἰς τὴν μακρίων βυ-
ζαντινὴν ἐποχὴν, ἀποκαθιστάμενη εἰς τὴν προσήκου-
σαν περιωπὴν διὰ τῆς βιβλικῆς ἀποσκοραίσεως
καὶ ἀποκαθάρσεως αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἀσυστάτων συκο-
φαντιῶν, δυσφημιῶν καὶ τῶν ρύπων, τοὺς ὁποίους,
ἐπὶ μικροῦς αἰῶνας, δὲν ἀπέκαμον ἐγκολάπτουσαι
καὶ συνεπιταρῶνται, ἐκ τοῦ ἀτφαλοῦς καὶ κκοπί-
στος, ἐπ' αὐτῆς, ἡ ἀμάρτια, τὸ περιωρισμένον τῆς
ἀντιλήψεως, καὶ, ὑπὲρ πάν ἄλλοις, ὁ ἀμείλικτος φανα-
τισμὸς συγγραφῶν, τυφλωττόντων μὲν πρὸς τὰς δο-
κοὺς τὰς ἐν τοῖς ἰδίοις ὀφθαλμοῖς, διὰ δὲ τοῦ
πρίσματος τῶν προεχουσῶν δοκῶν τούτων πρὸς τε-
νίζοντων εἰς τὰ κάρφη τὰ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν ἀδελ-
φῶν αὐτῶν συγγραφέων, λέγομεν, θεωρούντων τὴν

ἱστορίαν ὡς ὄργανον προωρισμένον νὰ ἐξυπηρετῇ οὐχί
τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὰς ἐμπαθείας καὶ τὰ μίσση ταύ-
της ἢ ἐκείνης τῆς ομάδος, καὶ ἐχόντων ὡς ἀρχέ-
τυπον, προκειμένου περὶ τῆς βυζαντινῆς ἐποχῆς καὶ
κοινωνίας, Λιουτπράνδον τὸν ἐπίσκοπον Κρεμόνης, τὸν
ἀμίμητον τοῦτον λιβελλογράφον πρεσβευτὴν τοῦ Γερμα-
νοῦ μονάρχου Ὁθωνος πρὸς τὸν βυζαντινὸν αὐτοκρά-
τορα Νικηφόρον Φωκᾶν.

Εὐτυχῶς, διὰ τῶν συγχρόνων ἀμερολήπτων ἐρευ-
νῶν, ἡ ἀπὸ τοσούτων αἰῶνων οὕτως οἰκτρῶς σφρ-
γιαζομένη ἱστορικὴ ἀλήθεια ἀναφαιρῶς πρὸς τοὺς βυ-
ζαντινοὺς χρόνους—ἐπὶ τῆς ράχεως τῶν ὁποίων ἐπε-
σφραγίσθη, πρὸς ταῖς πραγματικὰς αὐτῶν ἀμαρτίας,
καὶ ἕτερος ἀκαταμέτρητος πρόσθετος φόρτος φαν-
τασιωδῶν τοιούτων—ἤρξατο ἀποδίδουσα ἐκάστῳ τὸ
προσῆκον καὶ ἐπαναλέγουσα πρὸς τὴν πάλαιαν ζύ-
μην τῆς «δυτικῆς ὀφρύος» τὴν γνωστὴν ρήτραν
τοῦ Μ. Βασιλείου: «ἀγνοοῦσι διδάξομεν, κα-
κουργοῦσιν οὐκ ἐπιτρέψομεν».

Κ. Δ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Πνευματικὸν δικαστήριον

(Διατακτικὸν τῆς ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 2836, αὐτ. 10 καὶ ἡμερ.
20 μαρτίου 1908 ἐρήμην ἀποφάσεως).

Διὰ ταῦτα

Ἰδὼν καὶ τὰ ἄρθρα 77 καὶ ἐπ. 207 τῶν Ὁδηγῶν,
Δικάζον ἐρήμην τῆς ἐναγομένης καὶ ἀπ' αὐτῶν παμψηφεί,
δέχεται τὴν ὑπ' ἀριθ. πρωτ. 5762 καὶ χρονολ. 11 αὐγού-
στου 1907 περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν τοῦ Χρήστου Χ' Γ. Κυ-
ριαζοπούλου κατὰ Ἑλένης Χρ. Κυριαζοπούλου, τὸ γένος
Κωνσταντίνου, ὡς νόμιμον καὶ ἀποδεδειγμένην.

Κηρύττει τὸν μετὰ τῶν διαζυγίων ὑφιστάμενον γάμος δια-
λυτέον ἐξ ὑπατιότητος τῆς ἐναγομένης.

Διατάσσει τὴν ἐν τρισὶν ἐπαλλήλοις ἀριθμοῖς τῶν ἐνταῦθα
ἐκδομένων φύλλων α' Ἐκκληστ. Ἀληθείας καὶ «Προόδου»
δημοσιεύειν τοῦ διατακτικοῦ τῆς παρούσης ἀποφάσεως, καὶ

Ἐπιτίθειν αὐτῇ ὡς ἡ τελευτή ἐν τῇ δίκῃ τὰ δικαστικὰ
ἔξοδα καὶ τέλη τῆς παρούσης ἀποφάσεως καὶ τῶν σχετικῶν
πρακτικῶν καὶ διοργάνων ἀνόντα εἰς γρ. διακόσια ὀγδοήκον-
τα ἐν (ἀριθ. 281) προκαταβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος.
Ἐκρίθη ἀπεφασίσθη καὶ ἀπηγγέθη αὐθημερόν.

Ὁ προεδρεύων

1

+ Ὁ Μ. πρωτοσύγκελλος Καλλίνικος

Ὁ Α'. γραμματεὺς

Ἀρμόδιος Δ. Χαμουδόπουλος

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Π. III - 726 236